

Valamiből meg kell élni, s dolgozni sem feltétlen muszáj, ha ügyes az ember.

Csak meg kell figyelni, mire harapnak a népek. Olyan ez, mint a horgászás. Ha jó a csali, rájárnak a halak.

Ekképp gondolkodott a Gedeon nevet magára hamisító csaló, amikor kiötlötte, hogy újabb vállalkozásba kezd, ugyanis amint a zsaruk rájönnek egy trükkre, a médiában híre megy, olyankor ideje valami újat kitalálni. Gedeon ezért bérelt lakást a városi temető környékén.

Először, csak megfigyelte az embereket. Csupa idős, magányos asszony, akik nagy virágcsokrokat cipelnek. Ki is szemelt egyet, akit mindennap látott a temetőbe menni.

Szomorúság álarca mögé bújva, egy nap hozzácsapódott a nehézkesen totyogó nénikéhez, és felajánlotta segítségét a cipekedésben.

Ettől kezdve minden nap találkoztak. Lassacskán összebarátkoztak.

Gedeon olykor nagyokat sóhajtott, s a lágyszívű öregasszony hamarosan megnyílt előtte.

— Szegény jó Pistám, ha látná a gyönyörű rózsákat. Tudja, mindig is szerette a szép virágokat.

— Látja az, Erzszi néni, hogylene látná! Tudom, hiszen öt éve járok apám sírjához, Isten nyugosztalja szegényt. Míg élt, szerette a jó borokat, úgyhogy hozok neki.

— Igazán, és meg is issza? — tágult ki az öregasszony pupillája.

— Az utolsó cseppig Erzszi néni. Nekem elhiheti! Leginkább este jövök, hogy mások ne lássák.

Még megszólnának, hogy virág helyett... tudja milyenek az emberek! Egyébként beszélgetni is szoktunk. Maguk is?

Az öregasszony szomorúan ingatta a fejét.

— Hát én csak-csak mondok. Mindenfélét, ami történt, de ő bizony nem válaszol — sóhajtotta.

— Biztosan válaszol, csak maga nem hallja!

— Miért? Maga hallja az apját?

— Én igen.

— Hát az, hogy lehet?

— Ezzel, ni! — kapott elő Gedeon a zsebéből egy ócska mobiltelefont, és odatartotta az öregasszony vezetékes telefonhoz szokott okuláréja elé.

— Én nem hiszek az ilyenekben — szól elutasítóan az öregasszony. — Egyszer fizettem egy halott látónak, de kiderült róla, hogy csaló.

— Ó, azoknak én sem hiszek! — csapott le Gedeon.— Haladni kell a korrallal, az ember nem bízhat meg akárkiben, de megbízhat például a technikában. Van úgy-e az éter, ahol mindenféle hullámok keringenek, ott keringenek az elhunytak szellemei is. Csak kell egy eszköz, mely által kapcsolatot lehet velük teremteni — magyarázta lelkesen.

— Látom maga tanult fiatalember. Talán mérnök? — szemezgetett Erzszi néni a mobiltelefonnal.

— Csak informatikus, egyelőre. A Telepatamobil fejlesztésén dolgozom. Nem egyszerű, és időnként akadozik a kapcsolat, olyankor apám panaszkodik, hogy alig hall engem. De ha sikerül a tervem, akkor bárki beszélhet az elhunytjaival, akinek lesz ilyen készüléke.

— Az jó lenne. Mit gondol, mikorra készül el azzal a hogyishívjával? — kapta be a csali Erzszi néni.

— Még egy-két nap és kész leszek.

— Csak szóljon, ha lesz ilyenje eladó. A barátnőim egytől-egyig özvegyek. Biztosan ők is vennének. Fárasztó már a temetőben való járkálás. Jaj, de hisz a virágok miatt ezután is jönni kell! — jutott eszébe.

— Drága Erzszi néni! Szívesen segítek, ha megbízik bennem. Tudja, a bor miatt úgyis jövök, azt

nem lehet elintézni a Telepatamobilon.

— Elhozná a virágjaimat? De, hogy adjam oda magának? Messze lakom, a város másik felében.

— Nem szükséges ideadni! Megveszem magam, ha gondolja.

— Tényleg! Hogy ez nem jutott eszembe. Tessék, van most nálam tízezer forint, mert postára akartam menni, de majd holnap... ebből kitelik kétheti virágra.

Gedeon így szerezte meg Erzsi néni bizalmát, aztán a lakcímét, kéthetente a tízezer forintját. Később elnyerte a néni barátnőinek a bizalmát is.

Az utóbbi napokban már bort is küldtek a nénik a szegény jó Pistának, Karcsinak, Ferinek és a jó ég tudja még kinek, miközben ők maguk, kártya partikra jártak egymáshoz.

Miután Gedeon eladott vagy öt-hat Telepatamobilt, fejenként harmincezerért, elköltözött a bérelt lakásból, sőt a városból is.

Erzsi néni és barátnői hiába várták a férfit a borokkal és virágokkal. Gondolták, itt az ideje használatba venni a Telepatamobilokat, de amikor bepötyögték az elhunyt személyhez kapcsolódó számot, láss csodát! Mindüknek ugyanaz a hang, ugyanazt a szöveget duruzsolta: „Ezen a számon előfizető nem kapcsolható.”